

Opinia Komitetu Regionów „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu”

(2012/C 9/14)

KOMITET REGIONÓW

- Podkreśla, że władze lokalne i regionalne zawsze uznawały i wykorzystywały wartość edukacyjną sportu, łącząc go z polityką oświatową i z działaniami mającymi na celu poprawę jakości życia m.in. pod względem zdrowia swych obywateli.
- Docenia zwłaszcza fakt, że Komisja Europejska podjęła działania wspierające walkę z nadużyciami i korupcją w dziedzinie sportu.
- Podkreśla wartości etyczne związane ze sportem, a zwłaszcza potrzebę nauczania młodych ludzi „wartości porażki” i „fair play”, uświadamiając je zwłaszcza trenerom i specjalistom, którzy powinni służyć przykładem, tak by położyć kres niestosownym i mającym zły wpływ wychowawczy incydentom.
- Podkreśla znaczenie społeczne inicjatyw sportowych, takich jak olimpiady specjalne i paraolimpiady, dzięki którym propaguje się włączenie społeczne osób dotkniętych niepełnosprawnością, co przyczynia się w różnym stopniu do ich niezależności osobistej.
- Proponuje, by w ramach uczenia się przez całe życie wsparto nowatorskie inicjatywy na rzecz zajęć sportowych w szkołach, zwłaszcza dla uczniów w wieku 4–14 lat.
- Zwraca się o to, by w pełni wykorzystać możliwości wsparcia infrastruktury oraz działalności sportowej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, a także możliwości rozwinięcia kompetencji i zdolności do zatrudnienia wśród pracowników sektora sportu w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Sprawozdawca	Roberto PELLA (IT/PPE), członek Rady Miasta Valdeno
Dokument źródłowy	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” COM(2011) 12 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Kontekst ogólny

1. Wyraża ogólne uznanie dla komunikatu Komisji Europejskiej pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu”⁽¹⁾, który nawiązuje do Białej księgi na temat sportu⁽²⁾ i w którym cytuje się art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) jako podstawę prawną działań UE. W komunikacie omówiono ponadto piętnaście priorytetów podzielonych na cztery główne części: rolę społeczną sportu, wymiar gospodarczy sportu, organizację sportu, a także współpracę z krajami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie sportu.

2. Docenia fakt, że przywołując zasady zawarte już w Białej księdze na temat sportu, Komisja Europejska ponownie podkreśliła, iż w celu realizacji skutecznej strategii trzeba skoordynować działania w dziedzinie sportu z obszarami z nim związanymi, takimi jak: zdrowie, kształcenie, szkolenie, młodzież, rozwój regionalny i spójność, włączenie społeczne, zatrudnienie, obywatelstwo, wymiar sprawiedliwości, sprawy wewnętrzne, badania naukowe, rynek wewnętrzny i konkurencja.

3. Podkreśla, że art. 165 TFUE zawiera również odniesienie do zachęt w dziedzinie sportu, na podstawie którego Komisja Europejska mogła rozważyć zaproponowanie nowego systemu wydatków w ramach obecnej perspektywy finansowej, na przykład dwuletniego programu UE w dziedzinie sportu.

4. Przywołuje stwierdzenie Komisji, że w art. 165 TFUE uznano szczególny charakter sportu, który został również uznany w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz wzywa do opracowania i stosowania przepisów UE w celu uwzględnienia szczególnego charakteru sportu.

5. Podkreśla z zadowoleniem, że w art. 6 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) nadano UE rolę polegającą na wspieraniu, koordynacji i uzupełnianiu działań w dziedzinie sportu, co daje nowy impuls rozwojowi europejskiego wymiaru sportu. W poszanowaniu zasady pomocniczości i autonomii organów zarządzających sportem europejskie działania wnoszą europejską wartość dodaną do inicjatyw

sportowych państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych, gdyż pełnią funkcję katalizatora, zwiększając wpływ działań podejmowanych w dziedzinie sportu.

6. Podkreśla, że sport, a także organizacje krajowe, europejskie i międzynarodowe zajmujące się jego zarządzaniem i regulacją (Międzynarodowy Komitet Olimpijski, krajowe komitety olimpijskie, federacje sportowe, organizacje sportu osób niepełnosprawnych i sportu na szczeblu jak najbliższym obywatelom) mogą przyczynić się do osiągnięcia długoterminowych celów strategicznych UE, a zwłaszcza celów strategii „Europa 2020”, oraz do stworzenia nowych perspektyw zawodowych, przede wszystkim dla młodzieży.

7. Podkreśla rolę sportu w kształtowaniu europejskiej tożsamości, a także w zwalczaniu rasizmu i ksenofobii.

8. Docenia uznanie przez Komisję Europejską oraz Radę Unii Europejskiej (Radę) złożoności i znaczenia propozycji dotyczących wspólnych działań w dziedzinie sportu oraz współpracy nieformalnej między państwami członkowskimi w celu zagwarantowania stałej wymiany sprawdzonych rozwiązań i rozpowszechnienia danych na temat osiągniętych wyników.

9. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar wsparcia przez Komisję Europejską i Radę⁽³⁾ nieformalnych grup ekspertów w dziedzinie sportu, których utworzenie planują państwa członkowskie i które będą składać sprawozdania Grupie Roboczej Rady ds. Sportu. W związku z tym wnosi, by w grupach tych przewidziano udział KR-u.

10. Docenia fakt, że DG ds. Rynku Wewnętrznego Komisji Europejskiej zleciła niezależne badanie na temat finansowania sportu na szczeblu jak najbliższym obywatelom w Europie w celu dokonania oceny różnych systemów finansowania (takich jak krajowe, regionalne i lokalne źródła finansowania, składki gospodarstw domowych, wkład pochodzący z wolontariatu, sponsoring, a także zyski z transmisji wydarzeń czy też organizacji usług związanych z grami hazardowymi, również online) i że przeanalizowana zostanie również szeroka gama kierunków polityki rynku wewnętrznego, które mają bezpośredni wpływ na te systemy finansowania. Zwraca się do Komisji o bezpośrednie zaangażowanie Komitetu Regionów oraz władz lokalnych i regionalnych w bieżące i przyszłe projekty badań, gdyż są one pomysłodawcami inicjatyw i znajdują się najbliżej zainteresowanych podmiotów.

⁽¹⁾ COM (2011) 12.

⁽²⁾ COM (2007) 391.

⁽³⁾ Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych na posiedzeniu Rady w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014.

Rola władz lokalnych i regionalnych

11. Uważa, że rola władz lokalnych i regionalnych w rozwoju europejskiego wymiaru sportu ma kluczowe znaczenie, gdyż władze te w ramach swoich zadań instytucjonalnych przyczyniają się do świadczenia usług dla obywateli w dziedzinie sportu, a te pośród działań administracyjnych stają się istotnymi instrumentami ułatwiającymi włączenie społeczne i walkę z dyskryminacją.

12. Podkreśla ponadto, że władze lokalne i regionalne odgrywają zasadniczą rolę w dostarczaniu środków finansowych na działalność sportową oraz na konieczne dla niej obiekty sportowe. Ponadto władze lokalne i regionalne, we współpracy z organizacjami sportowymi i – tam, gdzie takowe istnieją – ze strukturami terytorialnymi krajowych komitetów olimpijskich, odgrywają zasadniczą rolę w motywowaniu obywateli do uprawiania sportu. Apeluje również, aby w krajach, w których takie struktury jeszcze nie istnieją, utworzono regionalne struktury na rzecz sportu, które na poziomie regionalnym odgrywałyby istotną rolę w zakresie pobudzania i wspierania sportu.

13. Przypomina, że władze lokalne i regionalne prowadzą niezbędną koordynację działań wszystkich podmiotów na danym obszarze lokalnym, które z różnych względów uczestniczą w działalności sportowej, zwłaszcza poprzez wsparcie dla ruchu stowarzyszeniowego i wolontariatu w sporcie.

14. Podkreśla ponadto, że władze lokalne i regionalne zawsze uznawały i wykorzystywały wartość edukacyjną sportu, łącząc go z polityką oświatową i z działaniami mającymi na celu poprawę jakości życia m.in. pod względem zdrowia swych obywateli.

15. Uważa, że zasadnicze znaczenie ma to, by Komisja szanowała autonomię organów zarządzających sportem, jako podstawową zasadę organizacji sportu, a także kompetencje państw członkowskich, zgodnie z zasadą pomocniczości.

16. Uważa ponadto, że kluczowe znaczenie ma stawienie czoła takim wyzwaniom, jak przemoc i nietolerancja związana z imprezami sportowymi, a także skuteczne sprostanie na płaszczyźnie prawnej wyzwaniom transgranicznym dla sportu europejskiego, takim jak nadużycia, ustawianie wyników wydarzeń sportowych i doping.

17. Zwraca się do Komisji Europejskiej o nadanie Komitetowi Regionów, władzom lokalnym i regionalnym, krajowym organizacjom sportowym i – tam, gdzie takowe istnieją – strukturom regionalnym krajowych komitetów olimpijskich większej roli zarówno na etapie planowania, jak i wdrażania polityki w dziedzinie sportu.

18. Podkreśla zdolność sportu do pobudzania kontaktów między instytucjami publicznymi, stowarzyszeniami, federacjami, klubami i innymi organizacjami i uważa, że niezbędne jest tworzenie sieci ułatwiających i przyspieszających wymianę wiedzy w dziedzinie sportu oraz jego oddziaływanie społeczne. W tym kontekście tworzenie sieci władz publicznych działających na szczeblu lokalnym pozwoliłoby na zwiększenie roli gmin w pogłębianiu społecznego oddziaływania sportu i umożliwiłoby im udział w rozwijaniu sportu na szczeblu europejskim.

19. Zwraca się do Komisji, by kontynuując zachęty na rzecz projektów sportowych lub programów realizowanych w różnych obszarach, takich jak edukacja, uczenie się przez całe życie, zdrowie publiczne, młodzież, obywatelstwo, badania naukowe, włączenie społeczne, równouprawnienie płci czy też zwalczanie rasizmu, włączyła KR do czynnego udziału w debatach towarzyszących przygotowaniu następnych wieloletnich ram finansowych.

20. Uważa, że – jeżeli chodzi o propozycje zawarte w omawianym dokumencie – zasadnicze znaczenie ma włączenie KR-u przez Komisję już od samego początku we wszystkie bieżące i przyszłe przygotowania oraz w konkretne, zapropozowane wydarzenia.

21. Proponuje, by Komisja Europejska wsparła szczególnie działania związane z projektami wsparcia i naboru w zakresie wolontariatu w sporcie, proponowane bezpośrednio przez władze lokalne i regionalne, organizacje sportowe i – tam, gdzie takowe istnieją – struktury regionalne krajowych komitetów olimpijskich, kluby oraz organy promujące sport.

Społeczna rola sportu

22. Docenia uwagę, jaką Komisja Europejska zwraca na potrzebę skutecznego rozwiązania problemu dopingiu nie tylko w sporcie konkurencyjnym, gdyż jest on również coraz powszechniejszy w sporcie amatorskim, co powoduje znaczne zagrożenie dla zdrowia.

23. Uważa, że skutecznym środkiem byłoby po pierwsze lepsze zrozumienie rozpowszechnienia zjawiska dopingiu w sporcie amatorskim, a następnie, na podstawie dostępnych dowodów, wprowadzenie systematycznych kontroli i strategii działania na rzecz pomocy w ograniczeniu użycia zakazanych substancji i środków dopingujących w sporcie amatorskim, a po drugie zaostrzenie kar, podobnie jak uczyniono już w wypadku środków odurzających. Działania te powinny być skoordynowane i mieć na celu stosowanie i wymianę wzorcowych rozwiązań w dziedzinie walki z dopingiem we wszystkich obszarach. Jeżeli chodzi o handel środkami dopingującymi, wnosi o przystąpienie UE do europejskiej konwencji uznającej rolę Światowej Agencji Antydopingowej, a także znaczenie walki z dopingiem.

24. Podkreśla problem rozbieżności czasowych między trybunałami sportowymi a sądami zwykłymi. Uważa, że Komisja Europejska powinna podjąć w tym celu stosowne działania legislacyjne, wzmacniając instrumenty prawa karnego przeciwko handlowi środkami dopingującymi.

25. Proponuje wprowadzenie jednolitego systemu antydopingowego w krajach UE również poprzez ustanowienie minimalnej liczby kontroli zarówno podczas zawodów, jak i poza nimi.

26. Podkreśla pilną potrzebę powstrzymania plagi nielegalnych sportowych zakładów wzajemnych, które podważają funkcję społeczną i edukacyjną sportu, i wyraża zadowolenie, że Komisja Europejska podjęła już działania w celu zaradzenia tej sytuacji.

27. Docenia zwłaszcza fakt, że Komisja Europejska podjęła działania wspierające walkę z nadużyciami i korupcją w dziedzinie sportu, włączając je do działań podlegających decyzji 2003/568/WSISW Rady Unii Europejskiej, dotyczącej zwalczania korupcji w sektorze prywatnym, w ramach szerszego pakietu zwalczania korupcji przewidzianego na 2011 r.

28. Podkreśla znaczenie działań Komisji Europejskiej zmierzających do wsparcia form partnerstwa, które ułatwiają rozwinięcie systemów wczesnego ostrzegania zapobiegających nadużyciom i skandalom związanym z ustawianiem wyników wydarzeń sportowych oraz przeciwdziałających ingerencji organizacji przestępczych w sport europejski, przy jednoczesnym zachęcaniu państw członkowskich do przedsięwzięcia drastycznych środków przeciw nadużyciom w sporcie i do ujednolicenia sankcji w tym zakresie.

29. Podkreśla wartości etyczne związane ze sportem, a zwłaszcza potrzebę nauczania młodych ludzi „wartości porażki” i „fair play”, uświadamiając je zwłaszcza trenerom i specjalistom, którzy powinni służyć przykładem, tak by położyć kres niestosownym i mającym zły wpływ wychowawczy incydentom, które niestety często mają miejsce pod koniec zawodów sportowych.

30. Zgadza się z Komisją Europejską, że konieczne jest zachęcanie do łączenia sportu z edukacją, tak by wykorzystać pozytywny wpływ sportu na poprawę samopoczucia obywateli, zapobieganie problemom zdrowotnym, w tym również patologicznym, a głównie na leczenie otyłości i chorób sercowo-naczyniowych, co w dłuższej perspektywie przyczynia się do zmniejszenia wydatków służby zdrowia, które pochłaniają znaczną część budżetów regionalnych.

31. Podkreśla znaczenie podnoszenia świadomości na temat codziennej aktywności sportowej we wszystkich grupach wiekowych: wśród dzieci, dorosłych i osób starszych. Uważa za szczególnie ważne wprowadzenie w życie idei „sportu dla wszystkich” oraz zwiększanie popularności regularnej aktywności fizycznej.

32. Podkreśla, że ze względu na istotne znaczenie sportu integracyjnego trzeba stworzyć możliwości, by niepełnosprawni sportowcy i niepełnosprawni uczniowie mogli zarówno w szkole, jak i poza nią codziennie uprawiać sport, a ponadto wspieranie i rozwój sportu niepełnosprawnych powinny być także w wystarczającym stopniu uwzględniane w programach wsparcia.

33. Apeluje zatem do władz krajowych, lokalnych i regionalnych o ułatwienie uprawiania sportu we wszystkich szkołach, na co dzień i bezpłatnie, poprzez zapewnienie odpowiedniej infrastruktury.

34. Proponuje działania mające na celu rozszerzenie wymiaru sportu w szkolnych i przedszkolnych programach nauczania.

35. Apeluje, by zajęcia ruchowe wprowadzać już w przedszkolach i by państwa członkowskie stworzyły warunki sprzyjające nauczaniu wychowania fizycznego w szkołach, w którym to nauczaniu uwzględniać się będzie pedagogiczne,

fizyczne i psychiczne możliwości dzieci i młodzieży. Jest przy tym zdania, że wychowanie fizyczne to kluczowy element wszechstronnej edukacji.

36. Zaleca, by uznać konieczność równoległego kształcenia zawodowego młodych sportowców, i to ze zwróceniem szczególnej uwagi na młodszych zawodników. Wymaga to ścisłej i regularnej kontroli kształcenia, tak by można było zagwarantować jego jakość. Ponadto jest zdania, że dzięki temu przekazywane będą także wartości moralne i wychowawcze oraz inne wartości ważne w sporcie zawodowym.

37. Popiera zwiększenie mobilności pracowników, instruktorów i trenerów w dziedzinie sportu opartej na wspólnych, uzgodnionych normach, które byłyby wzajemnie uznawane przez regiony i państwa członkowskie.

38. Proponuje ustanowienie i promowanie roli europejskich ambasadorów sportu wśród najlepszych sportowców zarówno podczas, jak i na koniec ich kariery w sporcie konkurencyjnym.

39. Podkreśla, że w komunikacie Komisji Europejskiej nie zwrócono bezpośrednio szczególnej uwagi na wolontariat sportowy, który stanowi prawdziwy potencjał sportu.

40. Zachęca zatem zarówno Komisję Europejską, jak i władze lokalne i regionalne do zwracania stale szczególnej uwagi na wolontariat sportowy, który może wspierać kształcenie na wszystkich poziomach, wzbogacając programy nauczania i stanowiąc przydatny instrument procesu uczenia się przez całe życie. Jednocześnie może on zagwarantować znaczne wsparcie dla administracji lokalnej i regionalnej oraz stowarzyszeń sportowych przy organizacji wydarzeń zbliżających ludzi do sportu, bez dążenia do zysku, co zawsze cechuje tego rodzaju działalność.

41. Podkreśla, że wolontariat w dziedzinie sportu powinien wspierać realizację zasady solidarności, a zatem należy go wyraźnie odróżnić od zawodowej działalności sportowej, która jest wysoko wynagradzana.

42. Staje się wyrazicielem pragnienia władz lokalnych i regionalnych, by podniesiono wartość społeczną sportu, zgodnie z zamiarem Komisji Europejskiej korzystając z możliwości sięgnięcia po fundusze strukturalne związane ze sportem oraz ze wsparcia dla projektu „Miasta europejskie na rzecz wolontariatu w sporcie”. Uważa, że należy wykorzystać sport jako cenne narzędzie zapobiegania napięciom społecznym i sprzyjania integracji społecznej, tworząc niewielkie, dostępne nieodpłatnie obiekty sportowe (miniboiska), zwłaszcza na obszarach znajdujących się w niekorzystnym położeniu pod względem społecznym lub geograficznym, a szczególnie w małych i oddalonych wsiach.

43. Podkreśla znaczenie społeczne inicjatyw sportowych, takich jak olimpiady specjalne i paraolimpiady, dzięki którym propaguje się włączenie społeczne osób dotkniętych niepełnosprawnością, co przyczynia się w różnym stopniu do ich niezależności osobistej i pomaga im odgrywać czynną rolę w społeczeństwie.

44. Podkreśla znaczenie wsparcia codziennej działalności sportowej również wśród osób niepełnosprawnych, na przykład poprzez datki na rzecz stowarzyszeń sportowych wprowadzających zajęcia sportowe dla osób niepełnosprawnych fizycznie, umysłowo i sensorycznie, które byłyby przeznaczane na zakup lub wymianę specjalnych urządzeń niezbędnych do tego rodzaju działalności, a także na ostateczne zniesienie barier architektonicznych, tak by ułatwić korzystanie z obiektów, w których uprawia się sport lub w których odbywają się wielkie imprezy sportowe. Zwłaszcza w kontekście zmian demograficznych powinno się coraz bardziej dostosowywać ośrodki i oferty sportowe do potrzeb osób starszych.

45. Domaga się wspierania działalności sportowej kobiet poprzez zapewnienie równych szans dostępu do wszystkich indywidualnych i zespołowych dyscyplin sportowych, sporządzenie różnych przepisów, a także równy dostęp do finansowania dla kobiecych dyscyplin sportowych i takie samo nagłośnienie imprez z udziałem kobiet dla wszystkich grup wiekowych. Postuluje także, by sukcesy osiągnięte przez kobiety w różnych dziedzinach sportu były doceniane tak samo jak sukcesy mężczyzn. Komitet podkreśla konieczność wprowadzenia niedyskryminujących uregulowań dotyczących zawodów i rozgrywek sportowych poprzez ustalenie dla kobiet i mężczyzn nagród o równej wartości.

46. Zaleca, by Komisja Europejska nie zaniedbywała zasadniczej roli uczelni wyższych, stowarzyszeń i klubów młodzieżowych, które powinny uczestniczyć w odpowiednim promowaniu sportu.

Gospodarczy wymiar sportu

47. Podkreśla, że sektor sportu wytwarza ok. 2 % światowego PKB i że sport, przemysł sportowy, turystyka sportowa i organizacja imprez sportowych mają pozytywny wpływ na gospodarkę, zwłaszcza zaś na sektor turystyki oraz zatrudnienia. Podkreśla ponadto, że czynniki te mają ogromne znaczenie dla tworzenia miejsc pracy oraz kreowania wartości dodanej przez małe i średnie przedsiębiorstwa.

48. Docenia zaangażowanie Komisji Europejskiej, która w oparciu o współpracę między państwami członkowskimi pragnie zmierzyć gospodarcze znaczenie sportu w ramach rachunku satelitarnego sportu, który, filtrując rachunki narodowe pod kątem działalności istotnej z punktu widzenia sportu, umożliwia wyodrębnienie wartości dodanej związanej ze sportem i wartości wynikającej z pobocznej działalności gospodarczej.

49. Zaleca Komisji Europejskiej włączenie władz lokalnych i regionalnych do tworzenia wspomnianego rachunku satelitarnego, gdyż mogą one bezpośrednio zaangażować zarówno środowisko sportowe, jak i władze krajowe i europejskie oraz kręgi naukowe.

50. Uważa, że zasadnicze znaczenie ma to, by działania podejmowane w dziedzinie sportu były finansowane w ramach programów europejskich, takich jak Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), a także w ramach istniejących programów ramowych UE związanych ze sportem oraz programu ramowego dla sportu, który ma być utworzony w następnym okresie budżetowym UE. Dlatego zwraca się o to, by w pełni wykorzystać możliwości wsparcia infrastruktury oraz działalności

sportowej w ramach EFRR, a także możliwości rozwinięcia kompetencji i zdolności do zatrudnienia wśród pracowników sektora sportu w ramach EFS.

51. Docenia i popiera również zalecenie Komisji Europejskiej dla stowarzyszeń sportowych, by opracowały mechanizmy zbiorowej sprzedaży praw medialnych w celu zagwarantowania odpowiedniej redystrybucji zysków, niwelując różnicę między „bogatymi” i „ubogimi” dyscyplinami sportu z pełnym poszanowaniem przepisów UE i prawa obywateli do informacji, a także z użyciem mechanizmów solidarności finansowej.

Organizacja sportu

52. Ma nadzieję, że ustanowione i wsparte zostaną inicjatywy o bezpośrednim wpływie na wszystkich obywateli europejskich, bez względu na to, czy uczestniczą już oni czynnie w aktywności sportowej, czy też nie, takie jak Europejski Rok Sportu, organizacja zdecentralizowanych europejskich festiwali sportowych czy Europejski Dzień Sportu. Inicjatywy te przyczyniłyby się odpowiednio do kształtowania europejskiej polityki w dziedzinie sportu.

53. Zgadza się, że za pomocą specjalnego wspólnotowego wsparcia finansowego należy rozwinąć inicjatywę Europejskiej Stolicy Sportu, zapoczątkowaną przez obywateli w 1991 r. i do tej pory przez nich organizowaną, której wpływ i widoczność w Europie stale rosną, na wzór obecnej Europejskiej Stolicy Kultury, Europejskiej Zielonej Stolicy i Młodzieżowej Stolicy Europy. Dzięki wsparciu UE możliwy byłby jej dalszy rozwój oraz nadzór ze strony Komisji Europejskiej.

54. Ma nadzieję, że – we współpracy z wielkimi sportowcami reprezentującymi wszystkie pokolenia – zainicjowane zostaną kampanie promocyjne i/lub wydarzenia sportowe umożliwiające podjęcie istotnych kwestii społecznych, takich jak rasizm i ksenofobia, wykorzystywanie nieletnich, przestępczość wśród młodzieży i zwalczanie wszelkich form przestępczości zorganizowanej czy też ważnych kwestii związanych z prawami człowieka, w wypadku których sport może przyczynić się do krzewienia wspólnych ideałów UE.

55. Podkreśla potwierdzoną już skuteczność systemu współpracy organów policji na szczeblu międzynarodowym, mającej na celu ochronę porządku publicznego w czasie wielkich wydarzeń sportowych.

56. Zwraca niemierniej uwagę, że współpraca organów policji musi być obowiązkowo i skutecznie prowadzona i rozwijana w wypadku większych imprez sportowych odbywających się na terytorium UE, także wtedy, gdy dotyczą one nie tylko państw członkowskich, lecz również krajów kandydujących, potencjalnych krajów kandydujących lub krajów trzecich.

57. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję przyjęcia przez niektóre europejskie organizacje sportowe środków mających na celu wzmocnienie finansowego fair play w europejskiej piłce nożnej przy jednoczesnym zwiększeniu jej zgodności z zasadami rynku wewnętrznego oraz z przepisami w dziedzinie konkurencji.

58. Zwraca się do Komisji Europejskiej i Rady o przeanalizowanie czynników pomocnych w rozwiązywaniu problemu ustawiania wyników zawodów sportowych.

59. Zwraca się o dopuszczenie go do udziału w następnych konsultacjach Komisji Europejskiej, kiedy omawiane będzie świadczenie usług związanych z grami hazardowymi online.

60. Apeluje o skuteczne i zdecydowane podejście do problemów związanych z przepisami dotyczącymi transferów agentów sportowych.

61. Wnosi, by pozytywnie oceniono skutki ewentualnych zasad dotyczących zawodników szkolonych lokalnie w sportach drużynowych w świetle uznania szczególnego charakteru reguł sportowych.

Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

62. Proponuje dokładniejsze określenie obszaru współpracy międzynarodowej w dziedzinie sportu, ze szczególnym uwzględnieniem państw członkowskich Unii Europejskiej, krajów kandydujących, potencjalnych krajów kandydujących, a także państw należących do Rady Europy.

63. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne, które już z różnych względów prowadzą współpracę, a także projekty partnerstwa ze wspomnianymi podmiotami, mogą odegrać pierwszoplanową rolę w optymalizacji tejże współpracy w oparciu o długotrwałe kontakty.

Wnioski

64. Podkreśla potrzebę większego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w oparciu o wspólny program realizowany z Komisją Europejską, Radą i władzami krajowymi odpowiedzialnymi za sport.

65. Docenia fakt, że w komunikacie Komisja nawiązuje do wymiaru lokalnego i regionalnego, w tym do wsparcia dla infrastruktury sportowej i trwałych działań w obszarze sportu.

66. Podkreśla aspekt sportu związany z ochroną środowiska, czyli potrzebę podjęcia działań na szczeblu regionalnym i europejskim w celu wsparcia odpowiedniego dostosowania obiektów sportowych do krajobrazu i środowiska poprzez użycie ekologicznych materiałów i technik budowlanych z poszanowaniem bardziej rygorystycznych zasad oszczędności

energii. Proponuje zachęcanie do takich inicjatyw sportowych, w ramach których realizowano by tam, gdzie to możliwe, projekty o niewielkim wpływie na środowisko, wspierając zrównoważoną mobilność, a zwłaszcza korzystanie z publicznych środków transportu oraz środków transportu napędzanych siłą mięśni, a także zapewniając pewne formy rekompensaty w celu ograniczenia lub wyeliminowania wpływu, jaki napływ dużej liczby ludzi wywiera na środowisko.

67. Opowiada się za tym, by w ramach funduszy strukturalnych można było wspierać programy i inicjatywy sportowe, o ile pozostają one w ścisłym związku z celami strategii „Europa 2020” (inteligentny i zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu). W ten sposób będzie można wykorzystać wartość sportu jako instrumentu rozwoju lokalnego i regionalnego, rewitalizacji obszarów miejskich, rozwoju obszarów wiejskich, włączenia społecznego, zdolności do zatrudnienia oraz tworzenia miejsc pracy, z funduszy strukturalnych można było wspierać programy i inicjatywy sportowe. Dlatego też, odgrywając zasadniczą rolę w finansowaniu sportu i zapewnianiu możliwości dostępu do niego, władze lokalne i regionalne powinny w większym stopniu uczestniczyć w debatach na ten temat na szczeblu UE.

68. Proponuje, by za pośrednictwem władz lokalnych i regionalnych wesprzeć sieć uczelni wyższych, które propagowałyby politykę w dziedzinie sportu.

69. Proponuje, by w ramach uczenia się przez całe życie wsparto nowatorskie inicjatywy na rzecz zajęć sportowych w szkołach, zwłaszcza dla uczniów w wieku 4–14 lat.

70. Wnosi, by w badaniach na temat wpływu imprez sportowych na gospodarkę uczestniczyły bezpośrednio władze lokalne i regionalne, zapewniając system monitorowania i tworząc bank danych w celu przeanalizowania i zgromadzenia danych na temat różnych wydarzeń.

71. Apeluje do Komisji Europejskiej o większe zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych oraz struktur terytorialnych w krajowych organizacjach sportowych i – tam, gdzie takowe istnieją – struktur regionalnych krajowych komitetów olimpijskich w organizację Forum Sportu UE lub też corocznych spotkań, gdyż służą one za podstawę uwzględnienia działań związanych ze sportem w funduszach, programach i inicjatywach UE.

Bruksela, 12 października 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO